

Resumé över mitt hojår - 06

Efter min mc-olycka 04 bestämde jag mig redan förra året i rehabiliteringen att låta mc-åkning och träffar med Vulcan Riders vara i centrum och att låta det bli detta, som skulle ge mig den vitala injektion som jag behövde för att inte bli sittande i en fätölj...

Det var med nyfikenhet jag startade upp hojen en morgon i juni och tillsammans med Roffe and son körde de femtio milen till Kopparberg och *In The Middle of Sweden*.

Där fick jag glädjen att träffa Vulcaner som jag annars bara sett på bild, trevlig ho-åkning är det med där uppe i gnällbältet. Lika kul var det att känna att all oro över att vara rädd att köra hoj var som bortblåst. Hem körde jag glatt emellan sjöarna och med en trevlig träff i bakfickan.

Helgen därefter var det dags för *SRF* där Rock And Roll stod för attributen, men där det också är mycket hojfolk i dagarna fyra och mycket yra! Vädret hade bestämt sig för att vara bra, så det var bara att fortsätta att köra min Vulcan hemma omkring, tills det var tid för Österlen runt, som såsom alltid bjöd på fin natur och trevlig samvaro.

Sedan med ett stort **hoj oj oj**, efter midsommarens stilla åkningar, var det dags för sommarens *Internationella Vulcan Rally* som vi alla vet blev en höjdare. Och solen fortsatte att lysa över mig och alla Vulcaner, så det var bara att fortsätta att köra än dit och än dit.

Se'n (**jippii aj aj**) infann sig tiden för Gränsö och vilket drag det var i dagarna fyra. Efteråt börjar jag nu känna att jag lever, solen skiner vidare och många nya vänner har jag fått, men jag tänkte: "Ge dig inte nu, utan fortsätt att köra. Hojen är hel och solen skiner!"

Så det gjorde jag. Norrmännens Första Vulcan träff i världen var så trevlig, att den bör besökas igen. Broåket var i år en storskratt fest, så kul hade vi som åkte!

Den sista nu Hamburg - 06 var en blöt historia, men som alla andra Vulcan-träffar, ett attan så trevligt arrangemang. Kvar i år här nere är bara den kommande Laholmsturen, som skall bli trevlig och Lille Mats höstrally.

Vad jag kan säga om detta, är att jag har kört ikapp mig själv. Hojen har inte gått sönder och jag kommer att minnas denna sommar länge och kan bara hoppas att min bikerbana kommer att fortsätta.

Tack skall ni ha allihopa för att ni har lärt mig att ha kul igen! Er Vulcaniska glädje smittar av sig! Så med andra ord ses vi inte här så ses vi där.

Med många varma önskningar till er alla om många och varma hojdagar!

Rustan #2502.